

Goigs

de la

MARE de DEU de MONTANYANS

Puix obreu prodigis tants
quan us veieu reclamada:
Sigueu-nos sempre advocada
Princesa de Montanyans.

Un dia el més ditxós
que ha vist ja mai Castellet,
us va trobà un pastoret
dins un pi verd i frondós;
acudí prompte obsequiós
tot el terme amb juntes mans.

Pasmat de vostra bellesa
celebrava tal ventura
veient que una soca dura
escondís tanta grandesa;
per lo que a Déu amb Fe encesa
regraciaren amb bells cants.

Veient que era humil capella
un pi a tanta grandesa,
la pietat amb gran prestesa
altra en fabrica més bella
a on, matutina Estrella,
sou venerada de tants.

Germans folls, un dia trist,
vostra imatge calcinaren
i l'Ermite profaneren.
Oh qui mai ho hagués vist!
Miri'ls, com a Pere, Crist!
Florin l'urc i seran sants.

Pena ens feia i compunció
la capella enderrocada,
i és per Vós, Verge sagrada,

que treballant amb unió,
sota vostra protecció,
l'hem refeta xics i grans.

Al bell cim d'aquest serrat
vetlleu ja de nit i dia
per tota la rogalia,
des del temple restaurat.
Amenaçant tempestat
la desfareu Vós abans.

El qui a Vós humil acut
no s'absenta sens consol;
si vol seré, li deu Sol,
li deu pluja, si hi ha eixut;
els malalts doneu salut
quan falten remeis humans.

Pavimentat el camí,
us donem regraciament;
gardeu de tot accident
al devot i al pelegrí.
Encenser i nova campana
us ofrenen dos germans.

Puix Vós sou tan poderosa
en el soli de l'Altíssim,
feu que en el primer Novíssim
rebem la Llum gloriosa,
fruit la Glòria gojosa
entre serafins i sants.

Puix obreu prodigis tants
quan us veieu reclamada:
Sigueu-nos sempre advocada
Princesa de Montanyans.

V./ Ora pro nobis sancta Dei Genitrix.

R./ Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS: Bonorum omnium largitor Deus, qui electum montem gloriosae Unigeniti tui Matris insigni cula tu clarificas: concede, ut eiusdem immaculatae semper Virginis Mariae praesidio potenter adiuti ad montem qui Christus est securi perveniamus: Qui tecum vivit et regnat in saecula saeculorum. Amen.

LES CAMPANES DE L'ERMITA DE NOSTRA SENYORA DE MONTANYANS

Mn. Josep Gudiol ens diu en el seu llibre: "Nocions d'Arqueologia Sagrada Catalana", pàg. 167, " L'ús de les campanes ja el trobem en l'època romana, per el que l'Església sols tingué d'acomodar-se a una costum ja establerta. Les més antigues campanes eren de bronze fos, quan eren de dimensions petites, i d'aram batut i reblat les més grosses, no faltant també notícia d'exemplars de ferro", i a la pàgina 197: " Per cridar els fidels a l'oració l'Església vafer servir les campanes. Aquestes per ésser oïdes devien estar col·locades a l'exterior de l'edifici, de manera que les seves vibracions poguessin escampar-se lliurement".

...

Ben segur que la nostra ermita ha posseït campana i campanar des de sempre. Les primeres notícies que tenim sobre campanes a Montanyans és, però, una Llicència del Vicari General del Bisbat de Barcelona, datada el 25 de juny de l'any 1506, per la qual mana a tots els capellans del Deganat del Penedés, en "virtut de santa obediència" que quan arribi el procurador o delegat dels feligresos de la parròquia de St. Pere de Castellet a captar per recollir diners per una campana destinada a l'ermita de Santa Maria de Montanyans, el rebin benigneament i el tractin amb caritat, tot avisant i exhortant oportunament els propis feligresos a cooperar, fins hitant que s'hagin recaptat les XV lliures necessaries, però no més. (Arx. Episc. Reg.Gr. 1505-1509, fol 124).

Altra notícia ens la dona un document gràfic. Es una fotografia que ens fou facilitada pel Sr. Lluís Murtró (a.C.s.) (en Lluís de la Fàbrica) de Sant Marçal. La fotografia ens mostra la façana de l'Ermita amb l'espadaña de dues finestres; a cada finestra hi ha una campana. Aquesta fotografia és anterior a 1936. Estudiada atentament podem assenyalar que la campana de la finestra nord devia tenir un diàmetre aproximat de 0'45 m. poc més o menys, i la de la finestra sud és un poquet més xica. Per tant eren unes campanes notablement grans, pel servei d'una ermita. ¿Seria una d'elles el fruit de la capta de l'any 1506?. En cas afirmatiu tindria 430 anys d'edat, quan ambdues campanes van desaparèixer amb motiu de la cruel i sanguinària persecució religiosa que patí la nostra terra (1936-1939), enguany fa mig segle, i que destruí totalment, com tantes d'altres, la nostra ermita.

La reconstrucció de l'Ermita començà l'any 1955, el dia dels Dolors de la Mare de Déu, divendres de Passió, i un cop que fou coberta l'església i reedificat el campanaret, es beneí l'Ermita i una campana. Era el dilluns de Pasqua de l'any 1962. Realitzà la cerimònia Mn. Tomàs Pujadas, Degà del Penedés, i estrenà la campana Mn. Pascual Prats, Rector de Sitges, que la feu sonar al moment "d'alçar Déu" en la santa Missa.

Aquesta campana fou adquirida a un drapaire de Vilafranca del Penedés, baratada per ferralla de metall que van aportar els feligresos de Sant Marçal, i ha restat al seu lloc fins el 1979 aproximadament, quan fou robada. Tenia uns 0'20 m. de diàmetre.

Enguany, als cinquanta anys de la seva sacrílega destrucció, es beneeix una nova campana de 0'25 m. de diàmetre, per la nostra ermita. Es ofrena de dos germans a Madona Santa Maria.

LA DARRERA MILLORA

En aquest cinquantenari de la profanació i destrucció de l'Ermita i de la imatge de Santa MARIA DE MONTANYANS, podem beneir i ofrenar a la Verge la pavimentació de la costera del camí que ha costat prop de les 200.000 pts; aquest import ha estat satisfet gràcies als beneficis de les tómboles d'aquests anys, als donatius espontànies o rebuts amb motiu de les bodes que s'hi han celebrat, i a altres ingressos.

Endemés, quan escrivim aquestes notícies, s'està treballant en l'edificació d'unes escales de pedra per facilitar l'accés a la plaça, i per la protecció i embelliment de la mateixa.

Aquesta millora esperem poder-la costejar amb els beneficis de la tómbola d'enguany, i amb els donatius dels romeus i dels devots.

Sant Marçal, març de 1986.

S.C.G.